

SPLOŠNO SOGLASJE GLEDE VARNOSTNEGA DOGOVORA

Anglija in Francija se baje bližata sporazumu glede varnostnega dogovora. — Inozemska ministarstva razpravljata na konferenci v Londonu o pogojih pariškega odgovora na zadnje nemško poslanico. — Oba soglašata, da mora Nemčija vstopiti v Ligo. — Nesoglasje glede uporabe nevtralnega ozemlja.

Poroča Arthur Mann.

LONDON, Anglija, 12. avgusta. — Posledica konferenc, ki so se vršile tekom včerajšnjega dne med Chamberlainom in Briandom, angleškim in francoskim ministrom za zunanje zadeve, katerima so pomagali izvedenci obeh dežel, je skoro popolni dogovor glede pogojev francoske note.

Soglasno z neko zanesljivo avtoriteto se pričinja dogovor z velikim uvodom, v katerem se nemška, angleška, francoska in belgijska vlada slovesno obvezujejo, da bodo v interesu evropskega miru medsebojno rešpektirale svoje meje in nevtralizirano ozemlje ob Renu. Nato pa se ugotavlja, da bo postal dogovor pravomočen, ko bo stopila Nemčija v Ligo narodov.

Sta pa še vedno dve sekciji, glede katerih vlada med Angleži in Francozi veliko nesoglasje. V enem delu dogovora, ki določa obveznosti prizadetih sil, hoče Francija določeno število hipotetičnih slučajev flagrantnega kršenja dogovora, ki bi avtomatično spravila to deželo v vojno.

Glede te točke želi Anglija, dočim si rezervira pravico sumarične akcije v slučaju kršenja, tudi pravico določitve, če je kršenje res "flagrantno" in v slučaju da ne, da se predloži spor Ligi narodov v rešitev.

Druga sporna točka obstaja v tem, da Angleži ne morejo privoliti, da bi Francija prekoračila demilitarizirano Porensko, razven v slučaju nemško-poljske vojne.

Angleški argument glede te točke se glasi, da ne more Francija z ozirom na obligacije, ki so posledica njenih pogodb s Poljsko in Čehoslovaško, vzporediti nobene akcije, ki bi kršila duha Liginega dogovora in da mora dobiti dovoljenje Lige, predno bi mogla pričeti z akcijo.

Pogoji angleško-francoskega odgovora imajo namen napraviti konec izmenjavi poslanic med Berlinom in Parizom ter dobiti od nemške vlade direktno predlog za konferenco z Angleži, Francozi in Belgijci, pred katero pa naj bi se vršilo par pogovorov z nemškimi poslaniki v Londonu in Parizu.

Chamberlainu baje zelo ugaja splošni značaj in ton francoskega odgovora, ki je kratek in spravljen.

Ena točka francoskega osnutka, v katero so Angleži takoj in z veseljem pristali, se tiče izjave, da mora stopiti Nemčija v Ligo, kot določeno v lastni poslanici Liginega sveta, ne da bi se posebej postopalo z Nemčijo glede člena XVI. Liginega dogovora, — v katerem se zahteva, da mora vsak član Lige privoliti v transport črt in vojnega materiala preko svojega ozemlja v slučaju vojne, odobrene od Lige.

Presenetljivo je bilo neoficijelno ter komaj opazno delovanje ameriškega poslanika Houghtona. Obedoval je v francoskem poslanstvu z Briandom in francoskim poslanikom, potem ko je dal izraza svoji želji, da govori s francoskim zunanjim ministrom.

Narava teh pogovorov je ostala seveda tajna, vendar pa se je glasilo, da je mogel ameriški poslanik poslati pozneje podrobno poročilo glede položaja v Washington in da je dobil vtis, da se Briand zanima za interese Združenih držav v zadevi varnostnega dogovora med evropskimi narodi.

Ameriški poslanik se je tudi nahajal med gosti angleške vlade na banketu, ki je bil prirejen zvečer francoski delegaciji.

Ellis Island baje potreben.

Priseljeniški komisar Curran pravi, da potrebujemo Ellis Island. — Njegov predstojnik Husband trdi, da bi postalo lahko odpraviti.

— Ellis Islanda se ne sme odpraviti, — je rekel včeraj priseljeniški komisar Curran, ter s tem direktno nastopil proti generalnemu komisarju Husbandu, ki je pred kratkim izjavil:

— Uveljavili bomo stanje, ki bo omogočilo priseljenju priti v naša pristanišča, se takoj izkreati ter iti po svojih poslih.

Sedanjí načrti priseljenškega departamenta onemogočajo to stvar, ki pa razventega tudi ni zaželjiva, — je rekel Curran. — Angleški in irski priseljenec se je v zadnjih dveh tednih dovolilo to in smeli so priti v deželo brez primerne preiskave. Curran ne misli, da bi se jim smelo nuditi posebne ugodnosti, zaničane drugim priseljencem. Komisar Curran je napravil svoje tozadevne pripombe ob priliki inšpekcije novih naprav na Ellis Islandu, ki so stale \$300,000.

— Žal mi je, — je rekel, — da je delavski departament odredil, naj se vse angleške priseljenice preišče na krovu ladje. To je nevarno za našo deželo, kajti naša poskusna zdravniška preiskava, ki se vrši sedaj na angleških otokih, ni natančna. Isto velja glede površne inšpekcije na krovu ladje v tem pristanu.

— Le na Ellis Islandu moremo izvesti popolno in kompetentno zdravniško preiskavo onih priseljenec, ki prihajajo v našo deželo.

V dokaz neuspešnosti zdravniške preiskave na krovu parnikov je Curran navedel, da je našlo leta 1924 pet indvajset uradnikov 246 slučajev nevarnih bolezni med 246,000 priseljenec, ki so bili preiskani na Ellis Islandu, dočim so našli zdravniški med 90,000 priseljenec na krovu ladje le osem indvajset takih slučajev. — To pomenja, da se je najmanj 150 nevarno bolnih ljudi zmuznilo v to deželo. To število pa bi bilo še bolj povečano, če bi se nadaljnjim priseljencom pustilo v deželo naravnost z ladji.

— Ko smo izdali \$326,000, dovoljenih od kongresa, je nastala agitacija, da se vrže otok med staro šaro. Kam naj gremo? V notranjost kipa boginje prostosti? Ne verjamem, da se bi dovolilo tako uničevanje vladne lastnine.

Skrivnostni umor evrop. učenjaka.

Nemška policija je aretirala ženo slavnega naravoslovca, profesorja Rosena, katero je slednji reformiral. — Profesor je bil poročen s prostitutko.

Poroča Samuel Spewack.

BERLIN, Nemčija, 12. avgusta. Ena najbolj presenetljivih evropskih moralnih skrivnostni belgijski policijski uradnikov v Vratislavi. Glavni postavici skrivnosti ta svetovno znan učenjak ter ženska slabega slovesa, katero je učenjak reformiral ter se poročil z njo.

Profesorja Feliksa Rosen, slavnega naravoslovca na vseučilišču

ZA DEPORTIRANJE INOZEMCEV

Kongresnik Johnson zahteva nove postave za deportiranje inozemcev. — Vodil bo boj v poslanski zbornici ter zahteval deportacijo nesposobnih. — Poglavitno vlogo igrajo Kukluksklanci. Tudi Antisalonka liga je proti priseljenecem.

WASHINGTON, D. C., 12. avgusta. — Kongresnik Albert Johnson, načelnik komiteja glede priseljevanja in naturalizacije, se nahaja tukaj, da uglaadi pot za zaslišanja glede amendentov k priseljeniškim postavam. Tekom septembra meseca bodo prišli semkaj ostali člani tega komiteja.

Program kongresnika Johnsona se glasi, da se še nadalje omeji priseljevanje iz gotovih virov.

Dobro organizirana kampanja, katero vodi Ku Klux Klan, je sedaj na poti, da vpliva na kongres v prilog sprejema ostrejših postav. Premotrenje članov poslanske zbornice kaže, da bo načrt Johnsona za dodatno zakonodajo uspešen, če bo prišlo do tozadevnega glasovanja.

Johnson bo najprej skušal doseči zaključno akcijo glede deportacijske predloge za inozemce, koje je namen bo dati priseljenškemu komisarju polnomoč, "da sumarično deportira osebe, ki bi ne smele biti nikdar pripuščene v deželo ali ki so izza njih pripusta dokazale, da so nezaželjive".

— Po mojem mnenju, — je rekel Johnson, — se skoro vsi dobro informirani državljani zavzemajo za večjo strogost v postopanju z inozemci, ki pomenjajo breme za naše državljanstvo. Na temelju obstoječih statutov ni mogoče inozemca, ki se mudil v deželi pet let, deportirati radi izvršenja enega samega zločina, radi nepostavnega vstopa v deželo ali raditega, da je postal javno breme. To poletno omejitev bi bilo treba odpraviti. Jaz hočem, da se ga lahko deportira ob kateremkoli času, pod določenimi pogoji.

— Izločiti bi morali tudi negotovo in nejasno preiskušnjo "moralne propalosti" v kriminalnih slučajih ter nadomestiti preiskušnjo obsodbe.

Kongresnik Johnson bi tudi rad določil zaporne kazni za inozemce, ki pridejo v deželo na nepostaven način ter deportacijo onih inozemcev, ki prikrivajo kršitelje priseljenških postav.

Komitej bo razpravljal o načrtih, kojih namen je popraviti neenakosti v sedanjih naturalizacijskih postavah ter določiti registracijo inozemcev.

Postava iz leta 1924, ki je omejila ter porazdelila priseljevanje v Združene države, posluje dobro. Oni, ki nasprotujejo tej postavi, so osebno zainteresirani pri tem, da spravijo kar največ ljudi v deželo.

Večina članov novega priseljenškega komiteja se bo pridružila Johnsonu v njegovem programu za večjo omejitev in lažjo deportacijo inozemcev.

Antisalonka Liga ter Metodistovski temperenčni svet podpirata deportacijsko odredbo. Prepričana sta, da bo ta odredba v veliki meri pomagala prohibicijskim uradnikom v njih prizadevanjih. Odpravite petletno omejitev deportacije in lahko bo pristrichi peruti vsem inozemskim butlegarjem, — pravita ti dve organizaciji.

V Vratislavi, so našli mrtvega v njegovih sobah, s prestreljnim srem. Ob istem času je bil ubit neki čevljar, hišnik v dotični hiši.

Policija je zaslišala žensko, ki je bila celih dvajset let znana kot žena profesorja. Trdila je, da ne ve ničesar. Rekla je, da so vdrti tuji ljudje v stanovanje, da se je onesvestila in da ne ve, kaj se je zgodilo nato.

Preiskava rekordov je pokazala, da je bila ta ženska sedem let registrirana pri policiji kot prostitutka, predno se je sestala z učenjakom. Najprej je postala njegova kuharica in hišna gospodinja. Po rojstvu ene hčerke sta se poročila. Hčerka se je pred kratkim poročila z dobro uspevačim arhitektom v Vratislavi.

Hčerka in prijatelji družine Rosen so se odločno zavzeli za ženo. Vsi so soglašali v tem, da je bila kljub svoji preteklosti izvrstna žena in mati. Čeprav niso dosedaj še našli reverterja, iz katerega je bil oddan usodepolni strel, se je vendar ugotovilo, da je bilo kladivo s katerim je bil ubit čevljar, last družine Rosen. Razventega pa je našla policija črno svilenko masko, napravljeno iz nogavice, ki je bila najbrž last Mrs. Rosen.

Mrs. Rosen je sedaj v jetniški celici ter histerično ponavlja, da je popolnoma nedolžna.

Profesor Rosen je bil slaven kot naravoslovec. Prihaja iz odlične učenjanske družine. Njegov oče, Georg Rosen, je bil znan zgodovinar.

Poljska vlada se opravičuje.

Poljska skuša opravičiti izgon Nemcev. — V poslanci na berlinsko vlado priporoča odpomoč proti neprilikam premeščenja. — Naveja dogovor sklenjen na Dunaju. — Pravi, da so Poljaki v Nemčiji odšli v pogojenem času.

VARŠAVA, Poljska, 12. avg. Poljska vlada je oficijelno obvestila nemško vlado, da sicer odklanja vsako odgovornost za posledice nepostavnega bivanja Nemcev v poljskem ozemlju, da pa je kljub temu pripravljena nuditi nemškim oblastim vsako možno pomoč, da spravijo svoje državljane iz Poljske z najmanjšimi neprilikami.

Poslušajoči minister za zunanje zadeve je poslal v Berlin poslanico, ki se puča z repatriacijo Nemcev, živčih na Poljskem, ki so po ljudskem glasovanju leta 1920 in 1921 ohranili svoje nemško državljanstvo, in repatriacijo Poljakov v Nemčiji, ki so ohranili poljsko državljanstvo.

Poslanica izjavlja, da se ni del Nemcev na Poljskem, ki so ostali nemški državljani, držal dogovora, sklenjenega pod avspicij Lige narodov na Dunaju, soglasno s katerim naj bi se ti Nemci preselili iz Poljske v Nemčijo najkasneje do 1. avgusta 1925. Ti Nemci niso še dosedaj zapustili poljskega ozemlja. Poslanica trdi nadalje, da so Poljaki v Nemčiji, ki so ostali poljski državljani, zapustili Nemčijo v določeni dobi, seglasno z obvestili, katera so dobili od nemških oblastí.

WASHINGTON, D. C., 12. avg. Poljsko poslanstvo je objavilo kablagram poljskega ministra za zunanje zadeve, v katerem se izjavlja, da so vsi "človekoljubni pomisleki" spremljali odhod oseb iz Poljske, ki so sklenile ostati v nemški državi, na temelju dunajskega dogovora. Prav posebno priznanje so postopali z bolni in stariimi. Oni, "kojih beda v nemškem sprejemnem taborišču v Schneidemühl je vzbudila javne simpatije, so odšli tja prostovoljno".

Petaín bo vodil maroško ofenzivo.

PARIZ, Francija, 12. avgusta. Maršal Petaín bo odšel še pred

Hindenburg je bil navdušeno sprejet.

Glavno mesto Bavarske je priredilo predsedniku nemške republike, maršalu von Hindenburgu, knežji sprejem.

MONAKOVO, Bavarska, 12. avgusta. — Monakovo bo sprejelo predsednika republike, maršala Hindenburga, s knežjimi častmi.

Predstavljeni mu bodo najbolj odlični zastopniki finančnih, političnih in družabnih krogov, nakar bo sledil obisk novega Nemškega muzeja ter prometne razstave. Predsednik bo stanoval v hotelu svojega obiska v Monakovu v hiši bavarskega ministrskega predsednika.

Ni še znano, kdaj se bo sedel predsednik s prejšnjim bavarskim prelovalnikom Rupprechtom. Skoro gotovo hosta oba vojna tovariša obnovila svoje vojaško prijateljstvo.

BERLIN, Nemčija, 12. avgusta. Pred obdastoe tega amerikaniziranega življenja in nazaj k nemški ljudski duši! — To je rekel profesor Herman Platz, prof. francosko zgodovine na vseučilišču v Bocnu svojim poslušalcem, ki so se zbrali v poslopju državnega zbora ob priliki proslave dneva ustave. Včeraj pred šestimi leti je bila objavljena in uveljavljena Weimarska ustava, ki je bila sprejeta na narodnem zborovanju dne 3. julija 1919.

Govornik je nadalje rekel, da mora priznati, da je v sreči številnih Nemcev republikansko predstavljanje še precej mlado.

— Nemška mladina in nemški Ren sta vrelea, iz katerih moramo črpati novo moč.

— Zunanji svet postane še vedno pozoren, kadar čuje ime Weimar.

Mirno je priznal govornik, da ima ustava še dosti nedostatkov, da pa upa, da se bo posrečilo izločiti jih v teku let.

Predsednik Hindenburg je prisel k slavju v priprosti civilni obleki, brez redov ter sedel v diplomatski loži, kjer je imel svoj sedež že pokojni predsednik Ebert ob silnih prilikah.

Predsednik Hindenburg je s krepkim glasom zakričal trkratni hurra. S tem je bila zaključena slavnost.

20. avgustom v Maroko, kjer bo prevzel vodstvo francoske ekspedicijske armade. Francoski in španski oddelki bodo začeli istočasno prodirati.

DENARNA IZPLAČILA V JUGOSLAVIJI, ITALIJI IN ZASEDENEM OZEMLJU

Danes so naše cene sledeče:

JUGOSLAVIJA:

1000 Din. — \$19.10 2000 Din. — \$38.00 5000 Din. — \$94.50

Pri nakazilih, ki znašajo manj kot en tisoč dinarjev računamo posebej 15 centov za poštnino in druge stroške.

Razpošilja na zadnje pošte in izplačuje "Poštni čekovni urad".

ITALIJA IN ZASEDENEM OZEMLJE:

200 lir \$ 8.50 500 lir \$20.25

300 lir \$12.45 1000 lir \$39.50

Pri naročilih, ki znašajo manj kot 200 lir, računamo po 15 centov za poštnino in druge stroške. Razpošilja na zadnje pošte in izplačuje Ljubljanska kreditna banka v Trstu.

Za pošiljave, ki presegajo PETTISOČ DINARJEV ali pa DVATISOČ LIR dovoljujemo po možnosti še poseben popust.

Vrednost Dinarjem in Liram sedaj ni stalna, menja se večkrat in nepričakovano; iz tega razloga nam ni mogoče podati natančne cene vnaprej; računamo po ceni tistega dne, ko nam pride poslani denar v roke.

POŠILJATVE PO BRZOJAVNEM PISMU IZVRŠUJEMO V NAIKRAJŠEM ČASU TER RAČUNAMO ZA STROŠKE \$1.—

Denar nam je poslati najbolje po Domestic Postal Money Order ali po New York Bank Draft.

FRANK SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street New York, N. Y.

Telephone: Cortlandt 4687

Fr. Milčinski:

DEŽELNA VINSKA KLET

1. Iz dnevnika kontrolorja Aleksandra Kurjaka.

Vlado je fin dečko, narodnjak skozinski in naprednjak, sploh zelo izobražen. V vseh družtvih ima prvo besedo, ničesar ne opravi brez njega: včeraj je bil izvoljen v odbor za Trubarjevo slavnost in sicer v osek za vino. Najbolj imenitno pa je, kako zna čez glavo pljuvati! Kaj takega niti v Črnoljmu nismo imeli, kjer sem prej služil! Ta presneti Vlado! V gostilni sedi lepo mirno na stolu, nagne glavo nazaj, zamišljen gleda v strop in potem pljune v lepi parabolni čez glavo, gostje pri sosednji mizi se pa ognejo pravčasno. Če pa se ne ognejo pravčasno in jih kaj zadene, je Vlado takoj pokonei, se vljudno opraviči "pardon!" obriše, kar je obrisati pa je mir besedi; če je pa prileto v vrček, ga sam izpije, ta pusek, in drugega naroči. Imenitno! — Ces, svetnik Kožuh se je zadnjič tako smejal, da mu je slabo postalo, pa še čisto nov telovnik je imel. Seveda, bogve kako fino to ni, ampak smeja se je vendar treba in "Pri petlinu" so oni dan podelili Vladu naslov komornega virtuoza v pljuvanju.

Torej ta moj novi prijatelj Vlado me je ono soboto privedel privrkat v deželno vinsko klet.

Spotoma je povedal, da je ta klet edini deželni dobroteljni zavod, ki ni pritožben čezni. Koristen in človekoljuben zavod! Zadnjič n. pr. je imel on, Vlado, takšen nahod, da je kar voda tekla od njega, pa je šel v klet, inhaliral deset kozarcev burgundca in glej, skoro na mah je izgubil nahod in povrhu še dežnik in galoše!

Tako sva prišla v klet.

V kleti je bila gneča, komaj sva se prerila do sodov.

Toliko imenitne gospode še nisem videl vkupje zbrane! Pili so in nič se niso kregali. In zraven so pripadali vsem mogočim strankam; celo dva anarhisti mi je pokazal Vlado. Eden je imel zlata očala, drugi zlat nanosnik; bila sta zelo čezna in sta želi hrabro prihajala v okom, a kadar nista pila, sta se smejala in kazala zobe. Vlado mi je povedal, da tvorita ta dva možaka svojo stranko v lastnim programom v 11 točkah; glasila sicer še nimata svojega, ali prost gledališki sedež sta že zahtevala za svojega poročevalca, pa ga menda še nista dobila, ker sedanja kramarska intendantca preveč gleda na denar. . .

In vsi ti po nazoru in po stanu tako različni elementi so se drug ob drugem gnetli v najlepši slogi! — To je združujoča moč višje ideje, — je rekel Vlado. — Prosti se, da se strankarstvo odloži v garderobi! Tukaj se je in pije nad strankami!!

Morebiti sem premalo izobražen človek, ali meni se je stvar čudna zdela, skoraj neznana, kajti s svojimi političnimi nasprotniki, mislim, narodnjak, ki je količnik zaveden, vendar ne bi smel v dotiko prihajati. . .

Sicer so mi pa vina prav dišala, ugajala so jeziku in želodu in tudi obleki niso škodovala, koder sem bil polit.

Vlado je izjavil, da je zanj gneča prehuda in da bo takoj malo ventiliral klet. Namignil je šestim, sedmim mladencem, ki so imeli klobuke postrani in so pili zelo na glas. Stisnili so se v kot, zavekali je trobentica, potem so pa zapeli, da je kar zabučalo po kleti: — O-turala do-tirala, do-hri-glava.

Pesem je donela pod oboki, da je kar luč trepetala, iz kleti pa so se pričeli polagoma izgubljati drug za drugim suhi, parfimirani gospodje v cilindrih in ž njimi rdečelične, živahne, razgrete dame. Koj je bilo za par kubičnih metrov več prostora. — Vlado mi je prišel povedat, da so odhajajoča gospoda potomci drugega deželnega jezika — sicer čisto normalni ljudje, le zmisla za ubrano petje čisto ni nimajo. . .

Ozrl se je potem po kleti in izjavil, da vidi še nekaj ličnosti, ki

po nepotrebnem ovirajo promet; ker so pa rodoljubi, ima zanje nek drug caherlin, je rekel.

Prijel me je za rokav in me sukal skoz gnečo do male okroglo gosposdične, ki je stala poleg dveh anarhistov in tekmovala z njima v smehu. Poučil me je, da je ta gosposdična Dora Štrukelj, najnavdušenejša dekle z vseh Poljan. Nos ima sicer malce prevelik, ker si je kakor otrok rada vanj tlačila fizol — ampak navdušenje je večje! — Tudi ona ona sedi v odboru za Trubarjevo slavnost in sicer v osek za lizanje poštnih mark.

Vlado jo je poljubil na vrat, da se je prestrašeno ozrla; opravičil se je s "pardon!" predstavil mene in ji potem povedal, da v vselem razkošju ne smemo pozabiti svoje narodne dolžnosti in da je sedaj zelo ugodna prilika nabirati med navzočimi rodoljubi prispevkov za Trubarjev spomenik; za to plemenito delo pa ni poklicanejši moči nego je ona, Dora Štrukelj!

Jaz sem z navdušenjem pozdravil to misel, saj smo pri nas v Črnoljmu tudi zmerom kaj zbrali za narodne namene, kadar smo ga imeli pod kapo. Segel sem v žep; eno kronico ali dve bi bil rad odrlinil; toda Vlado me je kar siloma proč potegnil nazaj k sodecem. To mi ni bilo všeč! Ne bi bil verjel, da je Vlado tako umazan! — Dora Štrukelj sem pa videl švigati po kleti in nikogar ni izpustila, kdor ji ni pravočasno ušel venkaj. In takih je bilo dokaj!

Tako se je klet precej izpraznila in dalo se je vsaj brez nezgode dvigati čašo do ust.

Vlado me je pričel nekako pokroviteljski poučevati, naj se vohče držim tistih sodov, ki so nagajeni, kajti to je zunanji znak njih notranje milosti, da namreč najbolj ugajajo občinstvu in da so torej vina dobra.

Odprito povedano, to načelo me je zopet močno zbadlo in povedal sem Vladu naravnost svoje misli. Vse kar je prav, sem rekel, saj sem takorekto skoraj demokrat, ali sodba široke mase vendar ne more biti merodajna izobraženemu človeku z maturo! Naša domača vina bom menda vendarle še sam poznal, ali so za kaj ali niso za nič — čeprav sem le rodoljub z dežele, saj drugod tudi še žive ljudje in pijo vino in ne samo v Ljubljani, in kar se tega tiče, so se v Črnoljmu zastran vina rovnali pač vsi po meni, ne jaz po drugih — se lahko vpraša notarja, ali župana ali kogarkoli! — In sploh, ako nam bo vedno in povsod kar sodba drugih za evangelij, potem ni treba nam ničesar več pokušati in poizkušati, saj so to opravili že drugi, ampak kar ponižno recimo: — Lahko noč, pogrebi! — in pojdimo lepo spat! Saj je res!

Vlado je rekel, čemu se kregam, naj rajši pijem.

— Saj pijem! — Tega si ne dam od nikogar očitati, da ne pijem — od nikogar! Tudi ne od svojih prijateljev! Ampak kar je res, je res, in Ljubljancje naj nikar ne mislijo, da so čisto vso modrost kar sami pojužnili. Marsikaj, kar beremo o njih, nam deželanom ni všeč! Ne maram govoriti, koliko pa povem, naj si nikar ne domišljujejo, da imajo že ves svet na vajetih!

Prav nalašč, da bodo vedeli, sem pričel na svojo roko, po lastnem preudarku, pokušati. Kaj mi mar!

Pa baš iz tistega sode sem šel pit, iz sode št. 20, ki so se ga najbolj ogibali! Nalašč! Kaj mi mar! Vino je bilo malo motno, sicer pa čisto pitno. Masa seveda pokušala z očmi in ne z jezikom. In Slovenci smo sploh premalo samostojni, do lastnega mnenja se pa sploh ne upamo povzpeti, le za tujim se lovimo, pa naj ga pes pri-nese na repu! Šalobarde smo! Zato pa tudi ves svet pometaj z nami!

Vino št. 20 je bilo prav pitno, ko se mu je človek privadil! Boljše je bilo, nego sem sam mislil skramljati. Reško, pa brez vsiljive kislobe. Okus je napolnil vsa usta in je bil trajen. Naravnost izborna kapljica! Tako zlahka že dolgo nisem

pil vina in vesel sem ga bil in ponosen sem bil nanj! Bežite, vi Ljubljancje, s svojimi visočimi sodi! Šalobarde! Številko 20 pridite pokušati, potem govorite!

Vlado je zopet stal v kotu in "oturalal!" kakor obseden. Šel sem ponj in ga vlekli pred svoj sod.

— Tega pokuši, šalobarde!

Pokusil je in rekel, da je vino motno. To je bila vsa kritika izobraženega Ljubljancja!

— Še eno izpij, saj jaz plačam! — sem mu ukazal. — Pa oči zatisni in potem izreči sodbo! Zbirale so se okoli naju še druge šalobarde, ki so tudi pričele pokušati vino. Tako je prav! Saj se da pri nas marsikaj doseči, le odločnosti je treba in pa vztrajnosti in sposobnosti seveda; kje bi že lahko bili Slovenci, ako bi se tako delovali! A kaj, ko nimamo mož, pravih mož. . . oziroma možemo, le na površje se jih ne pustijo. O. če bi jaz. . .

Rrrriiink!

Tisoč vravog, kako sem se ust-rašil! Ali se klet že zapira? Saj je šele deset!

Rrrriiink!

Oh, oh! Zdaj pa luč ugaša-jo! Skandal! Saj se lahko človek ubije, predno najde do stopnje! Naj bi v Črnoljmu kak krčmar kaj takega pokušal, no. . . !

Reči moram: Ljubljana naprav-lja jako slab vtis nanje! Človek nesebično deluje za deželno do-trodelno zadevo in se žrtvuje naj-plemenitejšim namenom, v zahvalo pa ga proč gonijo! Potem lah-ko tožijo, da stranka propada! Na ta način se ne pridobivajo ljudske simpatije! Ne proč poditi, ampak privabljati je treba ob-činstvo! Toda intendantca vinske kleti nima nič srea za narod; če bi ga imela, bi že zdavnaj pri-jevala ljudske vinske poskušnje pri-znanih cenah. Ampak za tako važno socijalno nalogo nima fra-karska gospoda na čelu vinske kleti prav nič zmišlja in ga nikdar ne bo imela. . . Demokratizacije je treba. . . Potem se nas ne bo metalo čez prag! — Tepel se bom, seveda, sili se umikam, ali Ljubljano si zapomnim! . . .

Seveda, drugi dan je bilo v li-stih, da je bila vinska poskušnja izvršeno obiskana in da so najbolj ugajala ta in ta vina: silvanec št. 18, tičnara št. 9 itd. — Moja šte-vilka 20 ni bila imenovana, da se je nazadnje zelo pridno zahte-vala! Zakaj ni bila imenovana? Zato, ker je dotično poročilo dalo ravnotežje vinske kleti samo v liste! In to je nezasiščen evro-pejski škandal!

Čeprav sem le zaničevan zuna-nji rodoljub, vendar se ne bojim, očitno in brez ozirov tukaj izjav-ljati, da smatram za skrajno ko-ruptno, ako ravnotežje samo, v lastni režiji, piše ocene o svo-jih prireditvah! V imenu javne morale zahtevam jasno in glasno, da se mora takim nezdram raz-meram narediti takoj konec!

Gorje narodu, ako ostanejo mo-je besede glas pijočega v pušča-vi! . . .

(Dolje prihodnjik.)

Svoji ženi nos odgriznil.

Iz Coma v Italiji poročajo, da je 39-letni Giulio Colombo svoji ženi, ko ga je obiskala v zaporu, odgriznil nos. Pred sodiščem je iz-javil, da je storil to vsled njenega slabega obnašanja. Obsojen je na 17 mesecev zapora.

Severa's Skin Soap

Idealno, fino in čisto milo za toaletno, kopel, šampu, britje. Izvredno za ko-panje otrok in malčkov.

Cena 22 centov.

Vsaki dan rabite

Severa's Antiseptol

za grgranje grla in izpiranje ust; prepreči bolezni v grlu, obrani tar-karst lepe in bele zobe in ušni-mehke čuljake. Čisti zobno sapo in drži ustno votlino v zdravem stanju. Cena 35 in 40 centov.

Zahvaljujemo se za priporočila. W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS, IOWA

Človek, ki zdravi z besedami.

Dr. Coue, ki se je pred par leti mudil v Ameriki, se je nastanil v malem francoskem mestecu. Vsak dan je pri njem kakih osemdeset bolnikov. Zdravljenje se vrši v skupnih sejah. Možak trdno ve-ruje, da bodo njegovi pacienti ozdraveli.

V francoske mmetecu Nancy, v prijazni hišici Jeanne d'Areove u-llice prebiva skromni francoski u-čenjak, duševni zdravnik čudotvor-ec dr. Coue. Vsak dan poseti tega čudotvornega duševnega zdravnika 80 — 100 bolnikov iz vseh kra-jev sveta. Slava naneyskega uč-njaka je že prestopila oceane. V predsobi tega tolažitelja in odre-šitelja od mučnih telesnih in du-ševnih bolezni se zbirajo pacien-ti velemest in podeželja, histerič-ne žene duševno propadli bogata-ši, nečimurniki, obupanci in slični pacienti, ki so jih valovi življenja pripeljali do roba telesnega in du-ševnega razpada. Dr. Coue zdravi vse paciente brezplačno iz ljube-zni do bližnjega! Za vsakega ima blago besedo in prijazen pozdrav. Zdravljenje ne vrši poedinsko, marveč v skupnih sejah. Čim vsto-pi mojster Coue ob 10. dopoldne (točnost spada bistveno k njegove-mu načinu zdravljenja) v dvora-mu, se pacienti vzdignejo raz se-dežev in pozdravijo mojstra. S pri-jaznim nasmeškom na obrazu ko-raka nato že skoro 70-letni starček od pacienta do pacienta in bodri vsakega z zaupljivo besedo. Veči-na pacientov so žene, petina pri-pada moškemu spolu. Ko pristopi k prvi dami, jo prijazno pozdravi in vpraša:

"Kako je z vašim zdravjem gospa?"

"Ne bolje, ne slabše!"

"Se bo že naredilo. Pri tako ma-lenkosti bolezni ne bodite nestre-pna. Potrpiljenje! Če ne opustite vaših dnevnih sugest in samopre-pričevanj, bo znatno bolje."

"In vam, gospodična? Veselje na vašem obrazu mi priča, da vam gre bolje — ali nimam prav?"

Tako koraka s cigareto v ušnih od pacienta do pacienta, za vsa-kega ima pripravljeno prijazno besedo. Starejši mu poročajo o us-pehah zdravljenja, mlajši opisuje-jo bolezni. Običajno odvrne:

"Če je možno, da ozdravite, po-tem ozdravite zanesljivo. Ne vem, ali je mogoče, verujem pa trdno!"

Kar govori k poedineu, slišijo vsi ostali in vsak se lahko okoristi z nauki, ki jih čuje pri sosedu. K čudotvorcu iz Nancyja prihajajo vsi, ki količjak verujejo v ozdrav-ljenje. Tu najdemo tuberkulozne paciente, nevtrastenike, bolnike, ki ne morejo spati, mrtvoudne, da-me, ki škiliijo, paciente, ki boluje-jo na želodu ali na kožnih bolezi-nih. To so pacienti, katerim ni mogla pomagati medicina.

Ko dokonča dr. Coue obhod mi-mo pacientov, se ustavi v sredini, pacienti ga obkrožijo, nakar iz-pregovori približno te-le besede:

Gospoda! Ne govorim vam kot hipnotizer ali čudotvorec, tudi ne kot zdravnik, nego kot človek, kot učitelj, ki vam prikazuje in poja-snjuje metodo avtosugestije in nje-no praktično korist. S svojo meto-do samo prepričevanja nočem iz-podriniti zdravniške vede, nego ho-čem z avtosugestijom le izpolniti medicinsko zdravljenje. Temeljna misel mojega nauka je sledeča:

Vsaka misel v nas stremi za tem, da postane resnica. Vsaka misel je že živa resnica. Najmočnejša sila v človeku je njegova domišljija od-nošno njegova fantazija. Sila vero-vanja je jačja od sile volje. Pri vsakem spopadu med voljo in fan-tazijo, med hotenjem in željo, zma-ga želja in fantazija. Najlepši pri-mer za to trditev vidite pri bolni-kih, ki ne morejo spati. Ta obole-lost obstoja v tem, da si tak bolnik vedno domišlja, da "ne more spa-ti", da "noče spati". Če bi si pa tak bolnik vsak večer, predno leže v posteljo in hoče zaspati dopove-dal, da ni človeka na svetu, ki ta-ko blaženo spi kot on, bi takoj za-spal. Bolnik, ki boluje na astmi, pravi, da "hoče pri meglenem vre-menu lahko dihati meni pa, da te-ga ne more!" itd. Volja pravi ho-čem, fantazija in slaba domišljija pa "ne morem."

Takoj podkrepiti dr. Coue svoj

nauk s primerom. Pristopi k paci-jentu in pravi:

"Stisnite, prosim, vašo pest! Še več! stisnite jo tako močno, da se stresete. Sedaj si mislite: 'Hočem odpreti svojo pest, pa ne morem. Ne morem!' Poizkusite z vso silo odpreti pest! Pri tem si mislite: 'Jaz morem!'"

Skoro v vseh slučajih uspe po-izkus. Dokler misli pacient "Ne morem," ni v stanu odpreti pesti tudi z največjim naporom volje. Šele ko si pravi: "Jaz to lahko storim," se pest počasi odpre. Na ta način prihajajo pacienti do pre-pričanja, da svoje misli in hotenja lahko uresničujejo. Če tarejo paci-enta muke, tedaj pogladi dr. Coue parkrat rano in pozove pacienta, da z njim trikrat ponovi: "Že mi-ne. Me ne boli več, itd.!" Trenot-no je trpljenje olajšano in pacien-tent spozna, da je bila bol samo izrodek domišljije in njegove jo-kavosti.

Ko mojster Coue konča s takimi poizkusi, pozove pričujoče, da za-pirajo oči in da jih ne odprejo, do-kljer jim sam ne ukaže. Nato govori precej hitro nekaj splošnih suges-tij. Priporočuje o prebavljanju, o jedi in pijači, o spanju, o dušev-nih stanjih in o samozaupanju. Ko pravi, da bo v bodoče vse bolje, prodre v srea pričujočih žarek za-upanja in s čustvom notranje olaj-save odprejo pacienti oči.

Nato svetuje dr. Coue, kako in kaj je storiti, da ostanemo zdravi. "Zaprite vsako jutro predno vsta-nete in vsak večer, ko ležate, oči in govorite na glas: 'Vsak dan mi je bolje. V kratkem ozdravim.'" To sugestijo ponavljajte, gospoda mo-ja vsak dan do konca življenja. Sugestije zdravijo in preprečujejo bolezni. Če vas kje zaboli, recite si, da boste bol potlačili. Z drugo mislijo pa, da boste bol še poveča-li. Bolje je, da stopite v mirno so-bo in da si, če duvno bolujete, po-gladiate čelo, pri tesni boli pa, da si pogladite dotično mesto in da si sugerirate: Gre že na bolje! V 20 do 25 sekundah vas mine vsaka bol!

Na ta način se vrše pri dr. Coue seance. Vsakdanji obisk traja približno dve uri. Seance so vse ena-ke. Vsak dan se ponavljajo po istem receptu. Dr. Coue gre na delo z največjim veseljem in zaupa-njem v samega sebe. V tem zaupa-nju tiči morda tudi skrivnost nje-govega čudotvornega zdravljenja.

Umobolnost v Avstriji

po vojni strahovito narašča. Ko je dunajska mestna občina pred leti prevzela umobolnico Steinhof, je bilo v zavodu 2000 bolni-kov a danes jih je že 3200 in pri-hajajo vsaki dan novi bolniki.

Sv. Anton Padovanski kot gene-ral odstavljen.

Pred 300 leti, ko so bili Portu-gizi gospodarji čez Brazilijo, so i-menovali sv. Antona Padovanskega za polkovnika pri nekem bra-zilskem polku ter obenem določi-li, da mora dežela dajati polkov-nikovo plačo nekemu ženskem samostanu, kar se je tudi redno vsrilo celih 300 let. Sedaj šele je prišla brazilska vlada na to ter-nstavila plačevanje. Obenem je vlada povišala svetnika "za dol-goletno, zvesto službovanje" za generala, a ga stavila na razpolo-ženje.

POTREBUJEMO 25 DOBRIH GOZDARJEV

za sekati in spuščati (rizat) smre-kov les. Plača \$2.50 in hrana. Ta-ki, ki znajo s cepinam delat, plačamo tudi več. Delo se odda tudi na kontrakt od korta ali od tisoč, da vsak veseli lahko zasluži. Delo stalno za več let. Kdor hoče še bolj natančno vedeti, naj piše:

Knaus & Schwabach, Box 55, Colebrook, N. H. (3x 13,14,15)

Slovensko Samostojno Bolniško Podporno Društvo za Greater New York in okolico, ink.

—GLAVNI ODBOR ZA 1924.—

Predsednik: VINCENT ZEVNIK 128 St. Marks Place New York City

Podpredsednik: JOHN KALISH 323 E. 85 Street New York City

Tajnik: JOSEPH POGACHNIK, 56 Ten Eyck Street, Brooklyn, N. Y.

Blagajnik: PETER RODE, 744 Park Avenue, Hoboken, N. J.

Zapisnikar: JOHN NACHTIGAL, 223 Madison Street, Hoboken, N. J.

Nadzorni Odbor: ANTHONY KOSIRNIK, 10121 - 85th Rd., Richmond Hill, L. Isl.

ANTON CVETKOVICH, 1912 Linden Street, JANEZ DERČAR, 2398 Silver Street, Ridgewood, N. Y.

Društvo zboruje vsako četrto soboto v svo-jih društvenih prostorih v Beethoven Hall, 5 St. med drugo in tretjo Ave., New York.

Kdor izmed rojakov ali rojakinj še ni član tega društva naj vpraša svojega prijatelja ali prijateljico ali pa enega izmed odbornikov za na-tančna pojasnila. V nesreči se spo-zna kaj to pomeni.

To društvo je sicer najmlajše, to-da najmočnejše bodisi v premoženju ali članstvu. Društvo je v tem krat-kem času svojega obstanka izplač-la že skoro devet tisoč bolniške in skoro pet tisoč smrtne podpore ter ima v blagajni nad \$10,000.

ALI ŽE IMATE PISALNI STROJ?

Prejeli smo naslednje pismo: Export. Pa., August 10.

Cenjeni:

Prejel sem Oliver pisalni stroj in tudi jaz soglašam z Vami, da je dober ter sem popolnoma za-dovoljen z njim, ker je zares izbor-ne prencvjen.

S pozdravom, Vaš rojak Jakob Bele, Box 267.

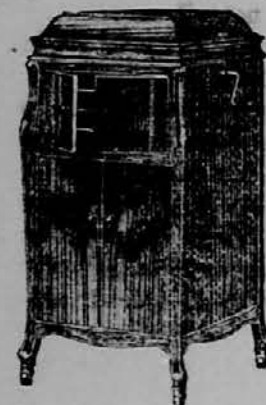
IŠČE SE DOGARJE.

Le dobi in izvržbani dogarji do-be delo za več let, najboljši les in najvišja plača. Oglasite se pri:

G. S. Fleischer, Box 508, DeRidder, La. (6.13.20 27 & 3.10.17.24)

Kje je FRANK CERAR, doma iz vasi Gora, pošta Vače pri Litiji. Pred 8. leti je bival v državi Minn. Kdor izmed rojakov ve za njegov naslov, naj ga mi naznači, ali naj se pa sam oglas-i. — Mrs. Fanny Stariha, roje-na Birk, 316 Grove St., Brook-lyn, N. Y.

VICTROLE ZA POLOVIČNO CENO

VICTROLA št. 80 Cena \$110. Sedaj za polovično ceno \$55.—

Da so Victor gramofoni najglasnejši in najtrpežnejši na svetu, ve vsakdo. To je pribita resnica. Poje čisto in razločno kot zvon. Ne hropi kakor drugi gramofoni, ampak razumejo jasno vsako besedo in vsak instrument.

Pred tednom dni pa je Victor gramofonska Co. znižala cene na velikih gramofonih tako nizko, da je vsakemu delavcu dana prilika si nabaviti Victrola, kakor jo zgoraj vidite za polovično ceno. Ta cena velja za nedolčen čas mesec dni, potem pa bo cena zopet stara namreč \$110. Danes pa dobite pravo Victrola št. 80 za polovično ceno \$55.— in št. 210 za polovično ceno \$55.— Ugodnejše prilike ne boste nikdar več imeli. Pišite ponje, dokler jih imamo v zalogi.

Garantiramo, da je vsaka Victrola čisto nova in še nikdar rabljena. Pišite po cenik! — IVAN PAJK — VICTOR DEALER, 24 Main St., Conemaugh, Pa.

VICTROLA št. 210 Cena \$110. Sedaj za polovično ceno \$55.—

V vseh slučajih—

najsibo za pošiljanje denarja v dinarjih, dolarjih ali lirah;

najsibo za izplačanje denarja, katerega ho-čete iz domovine sem dobiti;

najsibo za vloge na 'Special Interest Account' kjer je Vaš denar varno naložen in prinaša 4% obresti;

najsibo za potovanje v stari kraj in povrat-ek v Ameriko, je najbolje za Vas, ako se obrnete na poznani in zanesljivi zavod, ka-teri Vas bo vsikdar točno in zanesljivo po-služil:

FRANK SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

NAJSTAREJŠA JUGOSLOVANSKA POTNIŠKA POSLOVNICA V AMERIKI

Pozor rojaki!

V zalogi imamo SVETO PISMO (stare in nove zaveze)

Knjiga je krasno trdo vezana ter stane \$3.00.

Slovenic Publishing Company 82 Cortlandt Street New York, N. Y.

Kapitan Marryat:

JOSEPH RUSHBROOK

Za "Glas Naroda" priredil G. P.

17

(Nadaljevanje.)

Nekega dne, ko je listal v starih listih, je zapazil obvestilo glede umora krošnjara, glede izpovedi pri, posebno Furnessa in glede nagrade dvestotih funtov za aretacijo mladega Joe Rushbrooka. Joe ni razumel izraza "radi nameravanega umora" ter se ves razburjen napotil k Mrs. McShane, da mu pojasni pomen teh besed.

— Kaj to pomenja, dete moje? — je rekla Mrs. McShane, ki je bila ravno zelo zaposlena, — to pomenja, da smatrajo dotičnega krivim umora in da bo oboje, kakor hitro ga bodo prijeli.

— A vzemimo, da ni dotični izvršil umora? — je vprašal Joe.

— To bi moral dokazati.

— Kaj pa, če bi ne mogel, čeprav ni izvršil umora?

— Sveti Bog, potem bi pač ostalo pri oboje.

Stirinajst dni po tem pogovoru so poslali dečka v neko šolo. Predstojnik zavoda je bil zelo ugleden človek, cene so bile tudi ugledne in učenci so pripadali uglednim družinam. Ni nam mogoče povedati, koliko časa bi ostal Joe v tej šoli, ker nam je znano le to, da je bil drugo leto v šoli, ko se je pripetil neki dogodek, ki je zopet uničil gladko površino življenja našega junaka.

Nekega dne je šel Joe z ostalimi učenci na izprehod, ko je srečal spreved neki moški v oguljeni gosposki obleki. Njegov pogled je padel slučajno na Joe-a in ustavil se je.

— Master Joseph Rushbrook, zelo me veseli zopet videti vas, — je rekel ter prožil roko.

Joe se je ozrl v obraz moža ter spoznal v njem — Furnessa. Šolmoštra iz Grassforda.

— Ali se me ne spominjaš več, moj dragi dečko? Ali se ne spominjaš moža, ki je bil tvoj prvi učitelj?

— Da, — je odvrnil Joe ter zardel. — Zelo dobro vas poznam.

— Veseli me videti te, — saj veš, bil si moj najboljši učenec, a sedaj smo vsi razkropljeni. Tvoj oče in mati sta odšla neznano kam. Ti si odšel in tudi jaz nisem mogel več ostati. Kakšna sreča zopet sestati se s teboj.

Joe pa ni nikakor delil tega veselja. Učitelj, ki je vodil učence, je prihitel, da izve, zakaj se je spreved ustavil.

— To je moj nekdanji učenec, — najboljši, kar sem jih kadaj imel, — je rekel Furness, se priklonil ter odkril.

Učitelj se ni prav nič pomišljal navesti ime in stanovanje predstojnika zavoda. Kakor hitro je dobil Furness tozadevne informacije, je stisnil Joe-a roko, se poslovil od njega ter odšel.

Joe je bil izprva ves oamamljen in šele ko je prišel domov, je prišel razmišljati o tem, kar se je pripetilo. Vedel je, da je prišel Furness pred sodiščem in že takrat, ko je čital poročila, je vedel, da je bilo pričevanje pristojevalno. Furness se je sedaj le raditega prijetno vedel napram njemu, da uspeva njegovo čuječnost. Niti malo ni dvomil, da bo naslednjega dne zopet prišel, da ga izda ter zahteva zase razpisano nagrado.

Po daljšem premisleku je sklenil potegniti, a na tak način, da ne bo ostala za njim niti najmanjša sled. Tudi je napisal pismo, naslovljeno na McShane-a, ki se je glasilo:

— Dragi gospod, ne smatrajte me nevaležnikom, ker ljubim vas in Mrs. McShane. Sestaj pa sem s človekom, ki me pozna in ki me bo gotovo izdal. Pobegnul sem iz domače hiše ne radi divjega lova, temveč radi umora, katerega pa nisem kriv. To je edina skrivnost, katero sem ohranil pred vami, ker ni moja. Nobenega protidokaza nimam ter bi ga tudi ne hotel navesti. Zopet se podajam v daljni svet, ker me je zasledil hudoben človek, ki se hoče okoristiti s tem. Mogoče se ne vidimo nikdar več. Molil pa bom vedno za vas in vašo ženo ter vas ohranil v hvaležnem spominu.

Vaše zvesti Joe MacShane.

Zopet je bil brez dna. S tremi grvinejami v žepu in culico v roki se je napotil v daljni svet. Izprva ga je navdajala le ena misel. Hotel se je oddaljiti iz bližine šolmoštra ter vsled tega korakal kot so ga nesle noge.

V zadnjih dveh letih je zelo zrastle, a še vedno je bil majhen za svojo starost. Imel pa je železne mišice in marsikateri tovariš je moral spoznati, da je nevarno šaliti se s človekom, ki je vse svoje življenje boril z nevarnostmi vsake vrste.

*

Ko sta Joseph Rushbrook in Jane zapustila vasico Grassford, nista še vedela, kje se bosta nastanila v bodoče. Njih glavni namen je bil izginjati z kraja, v katerem je bil izvršen zločin. Pred svojim odstopovanjem sta izpremenila vse svoje imetje v denar ter dospela v zapadne okraje Yorkshira, kjer sta se nastanila v majhni vasi. Rushbrook je lahko dobil dela in poteklo je več mesecev, predno se je pripetilo kaj izvanrednega.

Iza noči umora je Rushbrook prenehal biti divji lovec. Kljub temu pa je postalo znano, da se razume na lov in neki grajšček v bližini ga je nastavlil najprej kot lovskega čuvaja in pozneje kot gozdarja. V teh razmerah je priživel Rushbrook s svojo ženo skoraj eno leto in bil je zadovoljen. Edina temna točka je bila negotovost glede usode edinega otroka. Nekega dne pa je grajšček opozoril Rushbrooka na neki oglas v listu, ki se je glasil:

— Če je Joseph Rushbrook, ki je stanoval preje v vasi Grassford, okraj Devon, še živ in če hoče obvestiti gospode Pearce, James in Simpson, št. 14, Chancer Lane, o svojem bivališču, bo izvedel nekaj zelo prijetnega. Če pa je umrl ter bi mogoče izvedeli njegovo dediča za ta oglas, se jih pozivlja, naj se zglase na zgoraj navedenemu naslovu.

— Kaj naj posnemam iz tega, gospod? — je vprašal Rushbrook.

— Če ste res pozvani vi, domnevam da vas čaka zapuščina katerega sorodnika, — je odvrnil gospod. — Ali imajo vas v mislih?

— Da, — je rekel Rushbrook, — stanoval sem preje v Grassford.

— Potem storite dobro, če pisate imenovanim gospodom ter jim sporočite svoj naslov. Hočem vam pustiti list.

— Kaj misliš o tem? — je vprašal Rushbrook svojo ženo, kakor hitro je gospodar odšel.

— Mislim, da ima popolnoma prav, — je odvrnila Jane.

— Ti pozabljaš, da je to mogoče past ...

— Žalibog, in rada bi, da bi se iznebili te skrbi. V tem slučaju pa mislim, da se ti ni treba ničesar bati. Nate ni razpisana nikakva nagrada in nikdo si ne bo hotel delati stroškov s tem, da išče tebe.

— Prav imaš, — je rekel Rushbrook po kratkem razmisleku. — Hočem pisati odgovor.

Rushbrook je pisal ter dobil kot odgovor pismo, v katerem se

je nahajalo dvajset funtov v bankovcih, obenaj s pozivom, naj pride takoj v London.

Prišel je v London ter našel v svoje presenečenje, da je postal postaven dedič premoženja, ki je prinašalo na leto sedem tisoč funtov dohodkov. Stavljen pa je bil pogoj, da mora kot najbližji sorodnik sprejeti ime Austin. Ko je odredil vse potrebno, se je vrnil s petsto funti v žepu v Yorkshira, da sporoči ženi vseto novico. Žena pa je pričela pretakati solze.

— Rushbrook, ne misli, da ti hočem s temi solzami očistiti, a ne morem se iznebiti misli, da bi bil satenejši, da bi ne bil deležen te dedičine. Življenje bo dvakrat tako ugodno, a dvakrat tako velika tudi žalost radi odsotnosti tvojega sina.

— Tudi jaz sem razmišljal o stvari ter dognal, da sva sedaj bolj varna. Kdo bo iskal za gospodom Austinom, ki ima velike letne dohodke, divjega lovca Rushbrooka?

— Kaj pa najin ubogi dečko?

— Tudi njega bodo pozabili. Postal bo mož, nosil drugo ime in nikdo ga ne bo spoznal.

— Bog daj, da bo prišlo tako kot praviš. Kaj nameravaš storiti sedaj?

— Rekel bom, da sem podedoval nekaj denarja in da se hočem nastaniti v Londonu, — je odvrnil Rushbrook.

— Da, to bo dobro.

Rushbrook je pustil svojo službo ter izginil. Par tednov pozneje se je nastanil v krásni hiši v Dorsetshire. Tamošnji prebivalci ga niso poznali ter ga sprejeli kot moža, ki je že od nekdaj živel v izobilju.

(Dalje prihodnjik.)

V. M. Dorosčević:

Umrli je...

Umrli je neki farmacevt.

Na tem svetu se o takih dogodkih ne piše niti v novinah. Na o-nem je pa zainteresiran na farmacevtovi smrti raj, pekel in sam Stvarnik. Taka je nebeška ustava.

Farmacevt je tako dolgo pritisikal revolver k senču, da se je hladni konec cevi segrel.

— Kaj se pravi: življenje, smrt? Treba je samo s prstom pritisniti na to-le reč. Ni treba reševati nobenih problemov — samo pritisniti s prstom na to-le reč. Sa-s prstom pritisniti in nič več!

In komaj je zadonel strel, ko so obdali farmacevtovo dušo blede duhovi v svetlih oblačilih in drugi, ostudni, potuhnjeni kakor opice, ki jim neso jesti.

— Kaj se pravi? je vzkliknil farmacevt in se hotel umakniti.

Toda duhovi so ga še tesneje obklopi.

— Mi smo angeli! — so dejali blede duhovi v svetlih oblačilih.

— Mi smo hudiči! — so veselo zaevalle opice.

— Dovolite vendar! S tem sploh nise računali! — je vzkliknil farmacevt razburjeno. — Pro-testiram! Kar naravnost vam povem, da vas sploh ni! Ne verujem v vas. Kaj silite vame?

Bleda lica angelov so postala povsem voščena.

— Kako bi ne veroval v nas, če pa smo tu? — so vprašali angeli žalostno.

— Pa ne veruj če nočeš, cvrli te bom pa vendar le! Cvrli te bom, ti pa ne veruj! — je dejal hudič.

— To je vendar vsem znano, da vas ni! No, kje na svetu pa najde-te zid izobraženega človeka, ki bi veroval v hudiča? Saj to ni več korektno!

Duhovi so še bolj obklopi farmacevta.

Farmacevt se je otožno ozrl na svoje telo, ki je ležalo v postelji.

Podoben je bilo oskubenemu piščancu. Le na obrazu so ostali šopki puha. Tenke, gole, žolte nožice. Tenke, gole, žolte ročice. Trebuseček lepo okrogel. V izbuljenih steklenih očeh so bile punčice od groze široko odprte. Telo je smrde-lo.

— "Kako lep sem bil!" — je pomislil farmacevt ves potrt.

In rad bi se bil vrnil.

Pa so ga odpeljali.

Pripeljali so ga na tako svetel kraj, da bi človek lahko čital celo v svoji duši.

Farmacevt je začutil, da je brez moči, kakor deček, ki ga je zgrabila roka odraslega in ga hoče pošteni naseljkati. Rad bi bil kričal in plakal.

Toda iz navade je zbral vse svoje sile, da podpre svoje človeško dostojanstvo.

— To je krivično! — je zakričal farmacevt kakor na javnem shodu, dasi se je ves tresel.

Stvarniš, odrčkam ti pravico, da me sodiš! To je tvoja znota. Prebivalce nebes. Ti si me ustvaril po svoji podobi in me pustil ... na zemljo. To je isto, kakor če bi vrzel ribo, ki je ustvarjena za pla-sanje v globlji in prismojnih vo-dah, na pesek. To je isto, kakor če

bi vrzel orla, ki je ustvarjen za polet v zraku in pod oblaki, za življenje v nedostopnem skalovju, v vođu in mu dejal: 'Plavaj!' To je krivično! Čujte me angeli!

Pri teh besedah so angelom o-mahnile peroti.

Hudiči so pa vseto zakričali in zgrabili farmacevta, kakor opice, ki so jim slednjič vrgli pest lesni-kov, dvignili so ga in vlekli s se-boj.

— Tudi tu ni dovoljeno deba-tirati! — je kričal farmacevt in otepal z nogami in z jezikom. — To je krivično! Protestiram. Tu ni logike.

Hudiči so ga pričetrli k vrato-m, na katerih je bilo napisano: — Lasciate ogni speranza, o voi ...

In pahnili so ga skozi ta vrata. Tu je bilo hladno. Po hladnem ozračju se je razlegel odnekod jok in stok. V temo je prodiral odkv o-gromnih kresov, ki so goreli ne-kje daleč.

Farmacevtovo dušo je zeblo in čutila je, da zmruže.

Približala se mu je senca. — Zavita je bila vsa v belo togo s škrlatnimi progami, ki so bile po-dobne strnjeni krvi.

Na bledem licu je ležala tuga, ki je ni izbrisalo dvajset stoletij.

— Ti protestiraš, ko drugi sa-mo plakajo? — je dejala senca s slabim glasom. — Daj mi svojo roko.

— Kdo ste, ki govorite z me-noj? — je vprašal farmacevt.

In senca je odgovarjala s težkim vzdihom: — Rodil sem se na predvečer republike in umrl, ko je počela zarja tiranije. Ljubezen do svo-bode me je privela v ta kraj, kjer se mučijo milijoni tiranov.

kakor je privela Francesco da Rimini ljubezen sem, kamor vodi ljudi mrznja. Živel sem na brego-vih Tibre in umrl pri Filipih. Po smrti so mi dali ime "zadni Rim-ljan," v življenju sem bil Brut.

Pomota je bil moj zločin. Kakor se zdi osamljenemu človeku, ki pričakuje zdaj zdaj prijatelja, u-trip lastnega srca, peketanje ko-pit njegovega konja, tako sem smatral tudi jaz utripanje srca vs-ega Rima. Kakor se zdi žaljubljen, da mora vsak ljubiti njegovo iz-voljenko, tako se je zdelo meni, da da mora vsak ljubiti svobodo in jo ceniti bolj nego življenje. Sa-mo da je moje srce cvetelo kot ro-ža v svobodi, vse maokrog? pa je bilo pripravljeno kot seno za koš-njo. Ta znota me je tudi prisila prebosti več nego svoje srede, na-mreč prijateljevo srce. Cezarja sem ljubil, toda Rim sem ljubil še bolj. Rim pa ni ljubil svobode, ki sem jo ljubil jaz. In prišlo je do nepotrebnega zločina. Čemu ga je izvršila usoda z mojo roko? Ubi-l sem božanstvenega Cezarja, naj-večjega človeka, ki sem ga ljubil, ki se mu bom vedno klanjal ...

— Kamarila! — je vzkliknil farmacevt in umaknil roko.

— Kaj praviš? — je vprašal

Brut zandemo, ko je slišal nra-zumljivo besedo.

— Kaj mi tako zvonite o tem Juliju Cezarju? Imate pač suženjsko dušo, in to je vse! — je vzklik-nil farmacevt domisljavo in od-šel dalje, ne da bi se še ozrl na Bruta.

— Suženjska duša? — je po-novil Brut začudeno in gledal za farmacevtom.

— Kdo je govoril proti tiraniji? — se je razlegel glas.

In farmacevtu je zagrabila pot ogromna, širokopleča postava.

— Jaz! — je odgovoril farma-cevt in premeril velikana od nog do glave. — S kom mi je čast?

— Kadar govorim o izvršnem streljanju, — se spominjajo mo-jeja imena. Moje ime izgovorja-jo, kadar govorim o svobodi! — je odgovarjal velikani. — Rojen sem bil na obali kristalnih jezer in vdihaval sem v mladosti kristalni zrak snežnih vrhov. Učitelji so mi bili orli. Od njih sem se naučil ljubiti svobodo. Švica se imenuje moja divna domovina. Ona je svo-bodna in čutim se srečnega o-čtu, kamor me je spravila ista puš-ica, kakor mojega tlačitelja Hes-lerja! V življenju sem bil Viljem Tell. — Moje ime pomeni "svobo-da."

— Buržuazna republika!

In farmacevt se je ozrl prezira-joče na orjakovo golnico.

— Buržuazna republika, — vam pravim! — Buržuazna srečica, kjer so ljudje lakajji v nadi, da bi mogli kdaj začeti na svojo roko. Veliki hotel, kjer gre dobro tuj-cem, stalni gostje so pa vratarji in pometači. Svoboda čisti tujcem škornje. Hesslerjev vnuk postavi škornje na hodnik, vaš vnuk, g. Viljem Tell, jih pa vzame in čisti. Umaknite se mi, prosim, g. Viljem Tell! Moje mnenje je, da ste po nepotrebnem ozmerjali Hesslerja in bosta.

In je šel mimo.

— N-da! To se pravi — imuni-tno! — je dejala zamišljena Tel-lova senca, odkrila se je in popra-skala za usesom.

— Kdo tako glasno govori? Že davno nisem slišal, da bi tu glasno govorili! — se je razlegel močan glas.

In iz skupine ljudi, — vsi so imeli na vratu rdeče brazgotine, — e stopil velikani ostudnega ob-raza in majhnih, svetlih oči.

— Podal je svojo ogromno roko farmacevtu ter se mu predstavil: — Državljan Danton! Pozdrav in bratstvo patrijotu!

— Patrijot!

Farmacevt je zavihal nos in za-šepotal jezno: — Črnostence!

— Ah, da bi te, — je zagrmel Danton. — Vrag te vzemi!

In v bledi, drhteči svetlobi dal-jnih kresov so zagledali farmacev-ta hudiči.

— Evo ga! Evo ga!

Privlekli so ga k ognju.

— Počakajte da se pomenimo! — je zakričal prestrašen farma-cevt. — Alj me boste dolgo cvrli?

— Večno! — so zaevali hudi-či veselo.

— Stojte, tovariši! — je zatu-lil farmacevt, ki se je zviljal in mahal z rokami. — Dovolite mi be-sedo!

Hudiči so od začudenja odprli usta.

In farmacevt je skočil na klop pripravljenih drv in že je govo-ril: — Tovariši! S tem, da vas sil-i cvreti grešnike od zore do mraka in od mraka do zore, celo večnost, da vas goni na težko, utrudljivo in vašemu zdravju škodljivo delo, vas Belecub izkorišča. Vi mora-te zahtevati osemurni delovnik in cvreti grešnike samo osem ur na dan! Niti minute več! Dokler pa ne bo ustrezno tej zakoniti zah-tevi, napovedujemo splošno star-ko! Pogavite ogenj! Grešniki, vrnite se v ponedeljek! Nimate več pravice cvreti se! Živela splošna stavka!

— V peklu je punt! — je spo-ročel Belecub Asmodej v poniž-nem strahu. — Belecub se je samo grdo zare-žal.

— Kdo?

— Novi farmacevt!

— Stoj! Vem, kako mu pod-kurimo!

Kretanje parnikov - Shipping News

15. avgusta: Paris, Havre; Leviathan, Cherbourg; Humber, Cherbourg; Rotterdam, Rotterdam; Orca, Hamburg.

16. avgusta: Presidente Wilson, Trst.

17. avgusta: Aquitania, Cherbourg; Suffren, Havre; America, Bremen; Arabic, Cherbourg in Hamburg.

18. avgusta: Helgenland, Cherbourg; Cleveland, Hamburg.

19. avgusta: Majestic, Cherbourg; Orduna, Hamburg; Stuttgart, Cherbourg in Bremen.

20. avgusta: Resolute, Hamburg; Sierra Vanta, Bremen.

21. avgusta: Berengaria, Cherbourg; Rocham-beau, Havre; Pres. Roosevelt, Bremen.

22. avgusta: Zeeland, Cherbourg; Ohio, Ham-burg.

23. avgusta: Olympic, Cherbourg.

24. avgusta: Mauretania, Cherbourg; DeGrasse, Havre; Pres. Harding, Bremen.

25. avgusta: Columbus, Cherbourg in Bremen; Lapland, Cherbourg; Albert Ballin, Bremen.

5. septembra: Paris, Havre; Leviathan, Cherbourg; Orbita, Hamburg.

6. septembra: Martha Washington, Trst; Reliance, Hamburg.

7. septembra: Aquitania, Cherbourg; George Washington, Bremen.

8. septembra: Pittsburgh, Cherbourg.

9. septembra: Majestic, Cherbourg.

10. septembra: Republic, Bremen.

11. septembra: Berengaria, Cherbourg.

12. septembra: Olympic, Cherbourg; Rotterdam, Rotterdam; Suffren, Havre; Orduna, Hamburg; America, Bremen.

13. septembra: Resolute, Hamburg.

14. septembra: Mauretania, Cherbourg; Zeeland, Cherbourg; Ohio, Hamburg.

15. septembra: Paris, Havre; Pres. Roosevelt, Bremen.

16. septembra: Aquitania, Cherbourg; Pres. Harding, Bremen.

Naravnost v Jugoslavijo

Potuje na velikih parnikih, ki pri-stajajo tako v domovini, da je treba potovati le par ur z železnico. No-benih viševiz ni treba.

IZLETNIŠKO ODPLUTJE
PRESIDENTE WILSON
18. avgusta

MARTHA WASHINGTON
8. septembra

Cena do Trsta ali Dubrovnik 3. raz-
reda \$100, z vojnim davkom; tja in na-
zaj samo \$162. In vojni davek \$5. —
Železnica iz Trsta do Ljubljane samo
\$1.20; do Zagreba \$1.95; do Beograda
\$4.75. Vozni list iz Trsta do New
York samo \$107.50.

Posebne cene za tja in nazaj. Naj-
bolj cena in udobna proga za po-to-vanje.

COSULICH LINE OF TRIESTE
Phelps Bros. & Co., 2 West St.,
New York

PRVA IN NAJSTAREJŠA

TOVARNA
TAMBURIC
V AMERIKI

ki izdeluje najbolje tam-burice in glede dela pra-kosil vse trdke te vrste. Tamburice iz moje to-varne so priznane naj-boljše glede oblike, toč-nosti in glasu, kar pri-kaže priznanja zborov in posodicev. Naročeno bla-go pošiljam v vse kraje sveta. Pišite po cenik, katerega pošljem zastonj.

IVAN BENCIC
4054 St. Clair Ave., CLEVELAND, O.

Kako se potuje v stari kraj in nazaj v Ameriko

Kdor je namenjen potovati v stari kraj, je potrebno, da je na tačno poučen o potnih listih, pri lji in drugih stvareh.

Pojasnili, ki vam jih samore-m-dati vsled naše dolgoletne izkušnje. Vam bodo gotovo v korist; tudi pri-poročamo vedno le prvostarne pa-riške, ki imajo kabine tudi v ill. razredu.

Glasom nove naselniške postave ki je stopila v veljavo s 1. julijem 1924, samorejo tudi nedržavljanj dobiti dovoljenje ostati v domovini eno leto in ako potrebno tudi delj tozadevna dovoljenja izdaja gene-ralni naselniški komisar v Wash-ington, D. C. Prošnja za tako do-voljenje se lahko napravi tudi New Yorku pred odstopanjem, te-se pošlje proslučen v stari kraj gla-som nanovejšje odredbe.

KAKO DOBITI SVOJCE
IZ STAREGA KRAJA

Kdor želi dobiti sorodnika ali svoca iz starega kraja, naj nam prej piše za pojasnila. Iz Jugosla-vije bo pripuščeni v prihodnji treh letih, od 1. julija 1924 napre-vaško leto po 671 priselencev.

Ameriški državljani pa samorejo dobiti sem ženo in otroke do 18. le-ta brez, da bi bili stari v kvoto. T-rojene osebe se tudi ne štejejo v kvoto. Starši in otroci od 18. do 21. leta ameriških državljanov p-imajo prednost v kvoti. Pišite nam pojasnila.

Prodajamo vose liste na vsi pre-se; tudi preko Trsta namorejo Ju-goslovani sedaj potovati.

Frank Sakser State Bank
82 Cortlandt St., New York

Pozor čitatelji.

Opozorite trgovce in o-brtnike, pri katerih kupu-jete ali naročate in ste n-njih postrežbo zadovoljni, da oglašujejo v listu "Glas Naroda". S tem boste vstregli vsem.

Uprava "Glas Naroda"

Prav vsakdo—

kdor kaj išče; kdor kaj ponuja; kdor kaj kupuje; kdor kaj prodaja; prav vsakdo priznava, da imajo čudovit uspeh —

MALI OGLASI
v "Glas Naroda"

Izdal sem novi cenik
Domačih Zdravil

kateri pripravlja Magr. Kneipp v knjigi
DOMAČI ZDRAVNIK

Pišite takoj po brezplačni cenik, da ga imate v slučaju potrebe pri rokah.

IMPORTIRANO ODRODJE IZ
JUGOSLAVIJE.

Kosa z rčnikom, iz garantiranega
Jekla, 60, 65, 70 in 75 cm dolge \$2.—
Kosa poliranka z rčnikom, 65, 70
in 75 cm. dolge \$1.50
Kleplino orodje \$1.25
Brušni kamen "Bergamo" 45
Pilača 30
Motika 30; Srp za klopiti .35c
Ribesen za repo, s dvema nože-ma \$1.25

Blago pošiljam poštino prosto.
Math. Pezdor
Box 772, City Hall Sta.,
NEW YORK, N. Y.

"GLAS NARODA", THE BEST
JUGOSLAV ADVERTISING
MEDIUM